

Verde alb

Dumitru Negrea

Mestecenii învie din ruine,
Muguri plesnesc spre cer în aer ud
Și parcă frunzele tresar în mine
În nebunia verdelui cel crud.

Inele în copaci precum profeții,
Concentric așteptând în bățături,
Visau în iarnă-ntoarcerea verdeții
Venite-a treia zi după scripturi.

Așa a fost și luminoasa liră
Acorduri culegând de prin grădini
Compuse-un lied când crengile se miră
Că viața are încă rădăcini.

Mă înfior când firea nu se pierde,
Speranțe noi simt cum înmuguresc,
Albii copaci se-acoperă de verde
Și tandru mă îndeamnă să zâmbesc.